

lealt maji rahvas riida.

4. Tua pühkimise järele ei tohi mitte lunda nurka pioti panna, vaid pis kahetsele selgile maha panna, jaama. Jät kui lund nurka pioti jättrast, siis tulevad sinna majase kõrvad, jalgad, käed, haigused ja rahvas. Dufad, - aga kui lund pühkimise järele selgile pannakse, siis jäävad jalt majast kõik haigused ja rahvas jät emale hoida.

5. Kui hommikul silmi peotakse, siis ei tohi mitte selga uude poole pöörduda, jät siis kaduda majas aua ära.

6. Leiva rüsta, ei tohtita mitte tahku, ega luisku panna, ega ka mitte jät tere rüstu ihuda. Kui leiba lõhkutakse, jät siis minna leib tahku (plinni).

7. Ahju ofa peale ei tohtita mitte kindaid ega jukse kuivama panna, jät jät põlata lammas oma talle ära.

8. Põlgab lammas oma talle (talle)

ära ja tahetakse et ta oma talle jälle hoia võtaks, siis piab tundi punast villast lõnga võtma, seda vanal lammas kolmekorda vastu päeva ümber pis keerutama, ja siis talle kaela siduma; siis võtke lammas talle jälle hoia.

9. On lammas talle ära põlunud ja tahetakse et vanal lammas talle jälle hoia võtaks, siis piab ühe fibula võtma, seda talle kolmekorda ümber pis vastu päeva keerutama ja siis selle fibula vanal lammas jahu pistma, siis hakkata lammas jälle oma talle hoidma.

10. Ät kae ei tohi mitte ühegi rüstast teigi vett kallata; jät teeb keegi seda, see rügab jät ondule viha mehi.

11. Ühte leiva käärinud ei tohi mitte kolmekorda leiva küljast lõhki lõigata, teeb keegi seda, see lõikab ~~leiva~~ kolmanda korraga jeejuse ihuse. Kolmanda korra